„TURNEU" PRIN CÎTEVA CAMPIONATE DIN EUROPA

Ca și la noi, campionatul exercită o atracție de magnet în toate țările europene. Pretutindeni, jocurile — mai ales din prima divizie (sau ligă sau categorie) — oferă aspecte din cele mai atractive, iar desfășurarea luptei pentru titlu pasionează la fel de mult. Să facem un scurt popas în cîteva campionate...

Și Eusebio ratează 11 m!...

In Portugalia, pe primul loc s-a instalat Benfica, echipa „panterei negre", Eusebio, care — se pare — că nu mai este dispusă să rateze titlul, ca anul trecut. După 6 etape avea un avans de 3 puncte. Dar în ultima partidă, Benfica și miile de suporteri ai săi au trecut prin mari emoții, chiar pe teren propriu. Abia li s-a conturat victoria și aceasta doar cu 3 minute înainte de sfîrșit, pentru că echipa studențească Academica din Coimbra a respectat tradiția: a îngreunat la maximum misiunea „celor mari". Și aceasta deși Academica a deschis scorul pentru... Benfica, un fundaș înscriind în propria poartă!... Dar, în min. 37 un „duș rece" a căzut peste capul suporterilor echipei Benfica: Academica a egalat prin Artur George, noul lider al clasamentului golgeterilor. Benfica a continuat să atace puternic și după pauză, dar fără rezultat și se părea că soarta meciului nu va fi schimbată. În min. 85 însă, 11 m pentru Benfica: Eusebio execută bine, dar doctorul Malo, portarul advers, salvează în corner! Va pierde un punct Benfica? Nu, pentru că două minute mai tîrziu José Augusto nu mai lasă nici o speranță lui Malo, înscriind golul victoriei: 2—1! În acest timp, campioana — Sporting — abia a terminat la egalitate jocul cu Belenenses...

Neînvinsă de un an!

Campionatul Ungariei este categoric dominat de Vasas Budapesta. Și nu numai prin diferența de puncte cu care conduce în clasament după 23 de etape (7 puncte față de Ferencvaros și 9 față de Honved), ci și prin valoarea jocului prestat. De la etapă la etapă, echipa Vasas se dovedește mai echilibrată și jocul său mai sigur. Dovezi: victoriile repurtate asupra principalilor protagoniști ai campionatului și asupra campioanei Portugaliei, Sporting Lisabona, ceea ce subliniază cît se poate de bine valoarea unei echipe care nu cunoaște de un an de zile înfrîngerea!

Calitatea principală a acestei echipe o constituie faptul că este alcătuită din jucători foarte tineri (media: sub 25 de ani), excepțînd pe căpitanul său Berendy, ajuns la 30 de ani. Vasas furnizează cu regularitate jucători echipei naționale (Meszöly, Mathesz, Ihasz, Molnar, Puskas și Farkas), iar Farkas și Puskas se pot lăuda cu faptul că sînt primii pe lista golgeterilor cu 21 de goluri marcate, față de 20 ale lui Albert și Bene.

Doi portari recordmani

Fapul cel mai surprinzător oferit de campionatul italian nu este atît că Inter domină bătălia și că a marcat 16 goluri neprimind decît unul, cît că o echipă modestă (așa cel puțin considerată înainte de începerea sezonului), Cagliari din Sardinia, s-a înscris printre „cei mari" ai fotbalului italian. Cagliari ocupă locul 4, după Inter, Juventus și Napoli și înaintea lui Bologna, Roma, Fiorentina etc. În recenta etapă, Cagliari a dat o nouă satisfacție susținătorilor săi, învingînd Fiorentina — pe teren propriu — cu 1—0 printr-un gol marcat de Boninsegna. Cu acest prilej, portarul său, Reginato, a reușit o performanță aproape fără egal: în 6 meciuri n-a primit nici un gol! Dacă și în etapa de la 6 noiembrie va păstra neperforată poarta sa, atunci el va bate recordul, stabilit de Bologna înainte de război (584 minute fără gol)!...

De o ispravă asemănătoare a fost capabil și portarul echipei Dinamo Kiev, actualul lider și campion prezumtiv al U.R.S.S. (10 puncte avans, 57 de goluri marcate și numai 12 primite în 29 de meciuri!). Portarul Rudakov a participat la 24 de partide și n-a primit decît 6 goluri. De două luni plasa porții lui Rudakov n-a fost scuturată niciodată și după cum apără se pare că va avea un final de campionat senzațional. „Recordul" precedent îl deținea celebrul Iașin, care în 1963 a primit doar 6 goluri în 27 de meciuri. Deci, Rudakov se recomandă mai bun decît Iașin! Cu toate acestea, el nu este selecționat în echipa națională.

Cum lupta pentru primul loc este practic terminată, campionatul sovietic mai pasionează doar prin cursa pentru medaliile de argint și de bronz, la care candidează T.S.K.A. Moscova, Torpedo Moscova, Neftianik și S. K. A. Rostov.

Internaționali pe tușă...

Noua ediție a campionatului Greciei a început sub semnul unui mare interes, la primele jocuri asistînd spectatori mai numeroși decît în sezonul trecut. Meciurile au fost deosebit de înverșunate și încheiate la scoruri strînse.

Cel mai important joc s-a disputat la Salonic, între Iraklis și Olimpiakos, care este antrenată de Bukovi. Meciul, arbitrat de francezul Branca, a dat cîștig de cauză lui Olimpiakos (1—0), după o luptă dinamică și înverșunată. Bobek, antrenorul lui Panathinaikos, a avut însă emoții mai mari, deși echipa sa a cîștigat cu 2—0 în fața lui Ethnikos. Din cauza indisciplinei și a dezinteresului manifestat de unii jucători, Bobek a fost nevoit să pună pe tușă, pe o perioadă nelimitată, cinci din cei mai buni jucători, internaționalii Lukanidis, Kamaras, Papaemanoil, Sakelaridis și Papoulidis. Tinerii lor înlocuitori n-au prea dat satisfacție astfel că Panathinaikos a obținut greu victoria. La fel de greu ca și A.E.K. (reprezentanta fotbalului grec în Cupa Balcanică). Aceasta a jucat la Trikala, unde a întîmpinat o vie rezistență, învingînd la limită (2—1).

Predilecție pentru... golaveraj

Bătălie extrem de pasionantă în fruntea clasamentului campionatului cehoslovac: patru echipe formează un lot compact — Dukla, Trnava, Slovan Bratislava și Slavia Praga. Primele trei au, după 12 etape, cîte 17 puncte, a patra 16. Totuși, Dukla — deși învinsă cu 3—1 de Sparta Praga, într-un tradițional derbi — continuă să fie pe primul loc grație golaverajului superior (32:10, față de 28:12 și 16:7 al urmăritorilor) și, indirect, grație înfrîngerii Slaviei (0—2) în fața echipei Slovan Bratislava. Cum se vede, Dukla are... predilecție pentru golaveraj. Campionatul trecut l-a cîștigat tot mult-umită golaverajului...

ÎN FAȚA ROMÂNIEI VOM ADOPTA JOCUL LUI INTER

INTERVIU CU VALCAREGGI, ANTRENORUL ECHIPEI ITALIEI

Drumul echipei naționale italiene a luat un curs nou. Ceea ce — dintr-un punct de vedere — pare logic. După îndepărtarea lui Fabbri, era firesc ca noul antrenor să nege ceea ce făcuse predecesorul său, să caute să meargă pe calea satisfacerii presei și a opiniei publice.

De fapt, este vorba aici despre un mic război între Internazionale Milano și Fabbri. Un război pe care, este clar, l-a cîștigat puternicul club milanez. Toată construcția lui Fabbri s-a prăbușit; toți oamenii lui sînt practic scoși din circuitul național, cu excepția — bineînțeles — a celor care sînt de la Inter și care făceau și mai înainte parte din acel „Club Italia" pe care îl concepea Fabbri.

Așadar, adio ideilor „micului napolitan", cale liberă impunerii cuvîntului clanului milanez. Se pare însă că „federcalcio" n-a vrut să rupă total cu trecutul apropiat, pentru că — de unde la un moment dat se vorbea de Ferrari și Piola — iată că la conducerea tehnică a „squadrei azzura" a fost numit Ferruccio Valcareggi, colaborator direct al lui Fabbri la C.M. de la Londra! Numirea lui e însă limitată la meciurile cu U.R.S.S. și România.

Ce a făcut Valcareggi?

În primul rînd, s-a situat pe „linia milaneză", alcătuind un lot cu imensă majoritate „inter-istă", pornind în primul rînd de la comportarea campionilor italieni contra lui Torpedo, la Moscova. În același timp, el a dus discuții personale cu o serie de antrenori ca Heriberto Herrera de la Juventus, Nereo Rocco de la Torino și, bineînțeles, cu Helenio Herrera, pe care ține să și-i apropie. Valcareggi n-a luat contact cu Carniglia de la Bologna, deoarece jucătorii dați naționalei pentru C.M. de clubul bolognez sînt socotiți ca principalii vinovați de eșecul londonez.

★

L-am întîlnit pe Valcareggi în locuința lui de la Florența, după ce venise din călătoriile făcute la Milano și Torino. Întrebărilor noastre, Valcareggi le-a răspuns cu multă amabilitate.

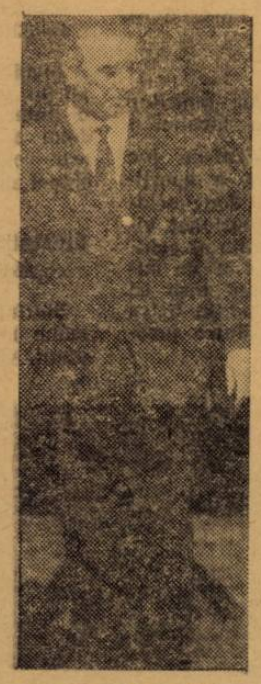

— *Nu cunosc prea bine fotbalul românesc* — a răspuns Valcareggi primei întrebări. *Știu însă că naționala română a făcut în ultima vreme unele rezultate bune, cu Uruguay, Portugalia, R.F.G. și cunosc — dintre echipele de club — pe Dinamo București. Recent, am văzut la televizor meciul de baraj de la Bruxelles, Liverpool—Petrolul. Am rămas plăcut impresionat de jocul românilor, ca să nu mai vorbesc de însuși faptul că i-au învins cu 3—1 pe campionii englezi, lucru care spune destul de mult.*

— Cunoașteți vreun jucător român?

— *Îmi este cunoscut doar numele aripei drepte Pircălab. S-ar putea însă ca înaintea meciului cu România sau eu, sau Silvio Piola să mergem la București să vedem cîteva meciuri. Ceea ce știu sigur e că românii au o excelentă pregătire fizică și luptă mult pe teren. În fața unui asemenea adversar, Italia are totdeauna un meci greu.*

— Ce v-a determinat să „mergeți" pe ideea unei echipe naționale pe scheletul lui Inter?

— *Inter e echipa noastră cu cele mai bune comportări internaționale, formează un bloc omogen.*

— Ați avut contacte cu diverși antrenori de club?...

— *Da. Doresc să lucrez în armonie cu antrenorii cluburilor de la care iau jucători, să cooperez cu ei, să punem de acord interesele cluburilor cu exigențele echipei naționale.*

— Tactic, naționala Italiei se va deosebi mult de cea a lui Fabbri?

— *Desigur. Jocul pe care-l vom adopta în fața României va fi cel al lui Inter, altfel n-aș fi luat atîția jucători de la F. F. Mi se pare logic.*

★

Așadar, nu Bologna cu jocul său spectaculos, ci Inter cu jocul său pozitiv, va da culoare națională italiene. Aceasta e schimbarea fundamentală, preconizată pentru noua echipă a Italiei, în comparație cu cea care a eșuat la Londra.

Desigur, formația de la 26 noiembrie nu se va deosebi prea mult de cea de la 1 noiembrie (meciul cu U.R.S.S.) Totuși, la Napoli vor apare unele modificări cu caracter... sentimental, în sensul că ar putea juca mai mulți oameni din echipa locală, pentru a se face plăcere publicului.

CESARE TRENTINI
corespondentul revistei „FOTBAL" în Italia

HELMUTH SCHÖN SE GÎNDEȘTE LA MEXIC

REVISTA PRESEI STRAINE

Ziaristul englez **Jeff Ellis** a publicat zilele trecute în **„Morning Star"** un interesant interviu cu antrenorul formației R.F.G., Helmuth Schön, care continuă să mediteze la învățămintele campionatului mondial, dar aruncă, paralel, o privire asupra viitoarei ediții din Mexic.

Cupa mondială, prin larga atenție de care s-a bucurat, a stîrnit un val de satisfacție în jurul fotbalului. A trecut de mult vremea cînd jucătorii se mulțumeau să repete pur și simplu ceea ce li se spunea în cabină sau pe terenul de antrenament. Ei au început să aibă idei proprii. Helmuth Schön atrage atenția tocmai asupra acestui aspect, condamnînd firește nu inițiativa, ci exagerările: **„Dacă jucătorii au cea mai mică îndoială asupra tacticii impuse de antrenor, atunci antrenorului nu-i rămîne decît să-și caute altă meserie".**

Antrenorul vest-german abordează și problemele psihologice ale fotbalului; el se declară pentru folosirea iscusită a influenței psihice asupra jucătorilor. Ceea ce nu înseamnă utilizarea directă a unor psihiatri — idee care a luat proporții ridicate în ultima vreme (aluzia privind în primul rînd fotbalul brazilian). Schön spune: **„Nu consilierii psihologi vor alcătui echipa; antrenorul trebuie să rămînă suveran în acest domeniu".**

Principiile lui Schön nu au fost modificate de înfrîngerea din finala de la Londra, doar că ele se proiectează acum cu 4 ani înainte. **„Cu doi ani în urmă, cînd am preluat echipa vest-germană mi-am propus să ajung cu ea în finală. Este exact ceea ce am de făcut acum pentru Mexic".** Schön nu prevede nici o schimbare radicală în schemele sale. El consideră și acum că pregătirea generală este o responsabilitate care revine cluburilor și jucătorilor. El se declară potrivnic tendinței **„tinerețe cu orice preț"** și preferă o îmbinare a ideilor tinere cu experiența. Materializarea concepției sale a stat în aducerea alături de veteranul Uwe Seeler, a tînărului de 21 de ani Fritz Beckenbauer.

În pregătirea echipei naționale, Schön n-a folosit diatribele obișnuite despre necesitatea victoriei finale. **„N-am vorbit despre tactică jucătorilor mei pînă în ultima clipă, cînd am optat pentru o schemă flexibilă de 4—2—4. Chiar în timpul turneului final, nu le-am vorbit decît despre meciul următor. Ceea ce ne-a ajutat să ne considerăm mereu autoritari".**

Schön recunoaște drept meritată victoria englezilor în finală, socotindu-i superiori în acel moment din punct de vedere al formei fizice. El invocă pentru jucătorii săi doar pierderea ritmului în cele 5 zile care au despărțit semifinala de finală.

Pentru Jeff Ellis, autorul interviului — Helmuth Schön este unul din cei mai meticuloși și mai dîrji antrenori ai lumii, pentru că îl consideră capabil **„să facă pe dracu în patru"**, numai să poată adăuga o cupă mondială la cea cucerită de Sepp Herberger în 1954. Și Mexico 1970 i se pare momentul cel mai potrivit.

Fotbal
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE
Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Tranda firescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.
Prezentarea grafică Liviu Bobocea